

Halászzati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

X. évfolyam

2009/
december

A Haltermelők Országos Szövetsége és TermékTanácsa
információs és marketing hírlevele

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György

Túl egy vegyes (érzelmeket kiváltó) éven

A 2009-es esztendő a magyar halászság számára ellentmondásosnak mondható. A pénzügyi, gazdasági válság ebben a szektorban is kifejtette hatását, miközben az államigazgatás sem tett ki magáért, már ami a pályázati lehetőségek biztosítását illeti. Ugyanakkor kedvezőek voltak a termelési feltételek, hiszen volt elegendő víz a tavakban, hosszabb ideig tartott az ősz, s a tavasz is kedvezett a kihelyezett állományok növekedésének. Persze a védett állatok, madarak okozta károk az idén is megmutakoztak a hozamokban. Dr. Orosz Sándor, a Haltermelők Országos Szövetsége és TermékTanácsának ügyvezető elnöke az érdekképviseleti tevékenység értékelésekor a gazdasághoz hasonló bizonyítványt állított ki.

• Elnök úr, milyen évet zárunk az idén?

– Lezárt évről nyilvánvalóan akkor beszélhetünk a halászat esetében, amikor a decemberi értékesítés végére érünk. A beszélgetés idején még nem tartunk itt, hiszen még javában folyik a tógazdaságokban a lehalászás. Az előzetes becslések alapján azt mondhatjuk, hogy az előző évhez hasonló gazdasági eredménnyel zár az ágazat. Az előzetes várakozások szerint az árbevétel tekintetében sem lesz csalódás, aminek a mérlegét – ismervén az ágazat speciális helyzetét – csak januárban vonhatjuk meg. A szövetség valamennyi olyan rendezvényén, amelyen ezekkel a kérdésekkel foglalkoztunk, kitérésre bizdítottuk termelőinket. Nincs ok félni attól, hogy „benntagad” a hal – persze, az egyedi üzletekbe nincs beleszólása a szövetségnek.

• Pontatlanul fogalmaztam: milyen évet zárt a szövetség?

– Nagyon vegyes évet zárunk. Ha a tagjainkat kérdezzük meg, akkor vélhetően több mint 90 százalékban rossz jegyet kap a Haltermosz. Ennek döntően és elsősorban az az oka, hogy nem sikerült a szándé-

Dr. Orosz Sándor ügyvezető elnök

kainknak megfelelően lezárni az extenzív halastavi agrár-környezetgazdálkodási program támogatási ügyét. Azért fogalmazok úgy, hogy nem sikerült számunkra megfelelően lezárni ezt az ügyet, mert abban biztos vagyok, hogy ha pusztán csak a lezárás szándéka vezérelt volna bárkit is, akkor már túl lennénk mindenben, hiszen elutasítottak volna minket. De ebben nem

Tartalom:

Hallezen, avagy a kutatók éjszakája	2
Lehalászás a tatai Öreg-tavon	3
Az új feldolgozó társelnök: Szilágyi Gábor	4
A kínai kapcsolatokról	6
Süllőfesztivál Szigligeten	7
Jó évet zárnak Szegeden	8

vagyunk érdekeltek, ezért – függetlenül a tagi megítéléstől – folytatni kell a küzdelmet. Egyébként a közgyűlés álláspontja is ez volt, s dolgozunk ezt a támogatást továbbra is megszerezni, mégpedig úgy, hogy ne a fejlesztési pénzek rovására történjen.

• Az idén a legfontosabb érdekképviseleti feladat valóban az akc program folytatása volt...

– A legfontosabb? Mindig az a legfontosabb, amellyel baj van. Igaz, jelentős összegről, másfél milliárd forintról van szó, de nem elhanyagolható az sem, hogy a 2008–2013 közötti időszakban 13,5 milliárd forint áll rendelkezésre a Halászzati Operatív Program céljainak a megvalósításához. Ennek keretében nyílt meg idén márciusban a 2. tengely, ez utóbbi lehetőséget teremtett arra, hogy az állami, és az ehhez kapcsolódó társadalmi intézményrendszer működjön. A program beindítását legalább olyan fontos érdekképviseleti feladatnak tartom, mint az akc programét. De hogy folytassam a sort: az idei legnagyobb eredményünk a víziállat-egészségügyi tevékenység új szabályozása volt. Sikerült egy, a halászságot negatívan érintő ügyet új mederbe terelni, s ma már a tógazda az, aki az állat-egészségügyi okmányokat is kiállíthatja a tenyésztési, kitelepítési feladatok megoldásához. A szövetség kezdeményezésére elindult az ország KOI-herpeszvírus és tavaszivirémia-mentességet célzó brüsszeli eljárás, amelyre év végén meg is jött a kontra. Német, lengyel, cseh, osztrák haltermelők szerint az a helyénvaló válasz, ha a KOI-herpeszvírust is leveszik a bejelentési kötelezettséget tartalmazó betegségi listáról. Mi viszont nem szeretnénk, ha ez így történne, s azt sem, hogy

Kellemes karácsonyi ünnepeket és eredményekben gazdag, boldog új évet kívánunk minden kedves Olvasónknak!

(Folytatás a 2. oldalon)

Túl egy vegyes (érzelmeket kiváltó) éven

(Folytatás az 1. oldalról)

Magyarországon megjelenjen ez a vírus. A jelenlegi jogszabályok egyébként minket védenek.

• **Ha már Brüsszelt említi, a kormorán-kérdés sem oldódott meg.**

– Valóban. Úgy indult az év, hogy az Európai Parlament igen nagy többséggel elfogadta a Kindermann-jelentést, aminek lényege, hogy európai programot kell indítani a túlszaporodott kormorán állományok megfékezésére, szabályozására. Parlamenti döntés ide, parlamenti döntés oda, a kormoránt szent állatként kezelő zöld szervezetek áldásos közreműködésének köszönhetően semmilyen előrelépés sem történt, sőt nyilatkozatok szintjén elhangzott, hogy nem is várható további lépés. Ebbe nem nyugszunk bele, mindenhol tiltakoztunk ezen hozzáállás ellen, de mit ér a harag hatalom nélkül? Ha a brüsszeli adminisztráció nem mozdul, akkor óriási erők szükségesek a fogaskerekek megindulásához. Látjuk ezt a mi akg-támogatásunk kapcsán is.

• **Sikerült-e előrelépni a vizes ügyeinkben?**

– Az idei év nagyrészt a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek készítésével telt. Ebben a tagság területi alapon jelen volt, az ágazat egésze a tervezés második szakaszába kapcsolódott be. Ma úgy látszik, hogy sikerült hatékony beavatkozást elérnünk, hiszen a tervekben sem veszélyforrásként szerepel a halastó, hanem a víz egyik használójaként. Természetesen a végső dokumentum a lényeg, remélem, abban már a hatóság megváltozott álláspontja szerepel. Biztos vagyok benne, hogy a terv alapvetően meg-

változtatja a vizesek és a halasok kapcsolatrendszerét, aminek több szempontból lehet jelentősége. Elsőrendű jelentősége abban rejlik, hogy újabb háttérrel ad az akg program folytatásához, mivel ezekben a dokumentumokban is olvasható, hogy a mesterséges halastavak természeti értékek fenntartói. Segítséget jelent a kibocsátott víz paramétereiről folytatott vitában is, s minden bizonnyal kihatással lesz a szolgáltatási díjak alakulására, egyáltalán az együttműködésre is. Ha már szóba került a természethez való viszonyunk, akkor érdemes arról beszélni, hogy egyre nyilvánvalóbb az a sokkal pozitívabb kapcsolat a természetvédelem és a halgazdálkodás között, ami a közelmúltban körvonalazódott éppen a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés kapcsán. A hatóságok, valamint a nemzeti parkok és a tógazdaságok közötti kapcsolatrendszerben ez még sajnos csak kisebb mértékben fedezhető fel. A hatóságok például a kormorán állomány riasztását olyan feltételekhez kötik, ami szinte betarthatatlan. A nemzeti parkok viszont nem hatóságok, ennek ellenére sorra-rendre találkozni azzal, hogy ezt is, azt is megtiltják a tógazda számára. Gyakran ezt szóban teszik, de tudomásul kell venni, hogy ezt – amennyiben nem ütközik szabálytalanságra – nem kell betartani. A nemzeti park nem utasíthat, tilthat, ha problémát lát, akkor a hatóságnál kezdeményezni határozathozatalt.

• **Milyen tapasztalatokkal gazdagodott az érdekképviseleti tevékenységgel kapcsolatban? Szükséges-e erősíteni a szövetség pozícióját?**

– Mindenképpen, mivel a szövetségi munka általános megítélése negatív. Ez egyértelműen azt a kötelezettséget is ránk rojja,

hogy megvizsgáljuk a további fejlődési lehetőségeket. Mert a szövetség mindennapi működésében is találni javítanivalót, az ügyvezetés testületi működése sem zavarmentes. Nagyon fontos, hogy rendeződjen a honlap működése, ez a teher nagyon is nyomaszt, mert a Halászati Lapok mellett a honlap élőbb kapcsolatot tesz lehetővé a szövetség és a tagság között. A közvetlen információáramlás, tapasztalatcsere lehetőségeinek megteremtésével idén sem volt probléma, de azt érzékeltem, hogy a lehetőségek számának gyarapodása nem a részvétel növekedésével, hanem éppen a fordítottjával, illetve stagnálásával párosult. Van egy olyan köre a tagságnak, aki minden hívó szóra jön, egy része pedig semmiféle meghívásnak nem tesz eleget. Idén is volt mozgás a tagságot illetően, voltak kilépések, belépések, ami normális, viszont a tagdíjfizetési mutatók alapján a törlés valószínűleg jövőre is érvényben lesz. A jövőben még fontosabb lesz a személyes kapcsolatok erősítése, ami a szövetség vezetésétől is másfajta munkastílus kialakítását követeli. Rendkívül fontos, hogy jó érzéssel legyen valaki tag a szövetségben, s ebben ma nem állunk jól. Még akkor sem, ha kiváló programok sokasága zajlik egész évben, s ezeken a programokon extra lehetőségek kínálkoznak a kapcsolatok erősítésére. Gondolok itt például a tagozatok közös utazásaira, a tagok által szervezett halfőző versenyekre, a szövetség országos halfőző versenyére. De emellett személyre szabott, konkrét egyedi programok is szükségesek ahhoz, hogy ne csak érdeklőség, hanem jóérzés is magához kösse a szövetség a tagjait.

Hajtun György

Hallesen, avagy a kutatók éjszakája

Idén szeptember 25-én rendezték meg negyedszer a Kutatók Éjszakája című országos programsorozatát. A gödöllői Szent István Egyetem Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar Környezet- és Tájgazdálkodási Intézetének Halgazdálkodási Tanszéke először vett részt a kutatói életet népszerűsítő rendezvényen. A tanszék épületében kialakított „mobil” állomásokon mutattuk be látogatóinknak mindazt, ami érdekes, látványos és tudományos a halgazdálkodásban.

A rendezvény elsősorban a jövő kutatóinak szól, a célközönség a 10–18 éves korosztály, de ezen az estén mindenki számára nyitva állt az ajtó. Több százan fordultak meg a Zuger üvegek és akváriumok árnyékában. Az egyik kutatási helyszínen a tanszékünk munkatársai által szaporí-

tott őshonos halfajokat mutattuk be, illetve megismertettük a látogatókat azokkal az apró eltérésekkel, amik alapján megkülönböztethető a veszélyes invazív ezüstkárász, illetve az őshonos és veszélyeztetett széles kárász. A halbemutatóval párhuzamosan folyamatosan vetítettük a „Hal a vízben” című nagysikerű tévésorozatot, amely a magyarországi halgazdálkodást mutatja be az alapoktól egészen a tudományos irányvonalakig.

A legnépszerűbb állomás címet a „Hal-falatkák kóstolása” nyerte el, ahol sokan először találkoztak a felkínált finomságokkal. A program az előzetes várakozást is felülmúlta: 219 látogató nyert betekintést a kutatók mindennapjaiba, ebből 137-en elsőként a Tanszékünkön regisztráltak a Kutatók Éjszakája SZIE program-

Nagy volt az érdeklődés

sorozatában. A leghitelesebb visszajelzést a gyerekektől kaptuk: tíz ifjúból kilenc szeretne kutató lenni, egy pedig tudós...

Bokor Zoltán, Kotrik László, Urbányi Béla
Szent István Egyetem, MFK-KTI,
Halgazdálkodási tanszék

Lehalászás a tatai Öreg-tavon

Október utolsó hétvégéjén, amikor téli időszámításra állítjuk az órát, nem maradhat el a tatai Öreg-tavi nagy halászat. Major Dezső, a Tatai Mezőgazdasági Zrt. vezérigazgatója kilencedik alkalommal látta vendégül a nagy létszámban megjelenteket. A két naposra bővült rendezvényen a hálótvetés és hálózás után láttak munkához az ország legjobb halfőző mesterei, hogy a nagyközönség ne maradjon éhen. A megnyitó beszédek után Kótai László, a Szent Kereszt templom plébánosa megáldotta a halászok munkáját. A színpadon egymást követték az események, október 24-én este pedig – második alkalommal – a Gottwald Hotelben, Dr. Orosz Sándor ügyvezető elnök megnyitóját követően kiválóan szórakozott a halászbál vendégserege.

Major Dezső vezérigazgató a hagyományok őrzését, ápolását és megteremtését tartja az egyik legfontosabb marketing tevékenységnek. Nem véletlenül, hiszen a ma is üzemelő legrégebbi hazai halastó a tatai Öreg-tó, amelyet Zsigmond király 1430-ban építtetett. A tóban a kezdetekkor még nem folyt haltenyésztés, csak a környező vizekből, főként a Dunából kifogott halakat helyezték itt el. Kevésbé ismert, hogy Zsigmond király – virtusból – szígonnyal zsákmányolta a halat egy kisebb csónak közepén állva, és büszkén mutatta be tudományát a nála vendégeskedőknek is.

Feljegyzésekből ismert, hogy Mátyás király (1458–1490) a vár erkélyéről szívesen gyönyörködött a hatalmas vizák tóba helyezésének műveletében. S ugyancsak írásos emlék tanúskodik arról, hogy II. Ulászló uralkodása alatt, 1497-ben a tatai tavon foglalkoztatott három halász részére tíz aranyért az udvar egy halszállító szekeret vásárolt. Tény, hogy az Öreg-tó 219 hektárnyi vízfelülete ma is – egyebek mellett – halas-

Major Dezső elnök-vezérigazgató

tóként funkcionál. Köszönhető ez azoknak a sváb telepeseeknek, akiket a törökök kiűzése után telepítettek a környékre. Nekik jelentős szerepük volt abban, hogy a halászat visszanyerte korábbi szerepét. Ma viszont a Tatai Mezőgazdasági Zrt. szakemberi az érdem, hiszen nekik köszönhető az október végi rendezvény, a hálótvetést követő hálózás látványja. A „termés” idén is gazdag: ponty, csuka, harcsa, süllő egyaránt kikerült a hálóból.

„Fejezetek a tatai halászat történetéből” címmel Dr. Fülöp Éva, a Kuny Domokos Múzeum igazgatója nyitott meg egy időszaki kiállítást. A megemlékezést egy idézettel indította: „mert valamint, hogy a szép leány külön külön színű szép virágokból, fejből, veresből, sárgából, kékből köt magának ékes koszorút, azonképpen az

Herényi Károly országgyűlési képviselő

Herényi Károlyval, az MDF alelnökével, országgyűlési képviselővel is találkoztunk a tömegben. A képviselőt a barátai hívták meg a rendezvényre, s miután erős benne a vágy arra, hogy kicsiny országunkat alaposan megismerje, boldogan tett eleget a meghívásnak. A tatai Öreg-tó egyébként is a szíve csücske (a Balaton mellett), egyrészt a gyönyörű környezet okán, másrészt a sokoldalú használhatóság miatt, legyen az halgazdálkodás vagy idegenforgalom. „Jó volt hallani a múlttól, a jelenről, arról, hogy a város és környékén élő emberek mivel foglalkoznak.” A képviselő szerint a vidékfejlesztési programoknak nagy a szerepük egy-egy térség fellendítésében, és sok múlik azon, hogy a helyi erők, lakosok, vállalkozók miképpen élnek a lehetőségeikkel. Tatán láthatóak a fejlődés jelei, bár még sok a tennivaló. Arra a kérdésünkre, hogy miképpen látja a vízgazdálkodás helyzetét, a képviselő azt válaszolta, hogy szükség volna olyan közép- és hosszútávú vízgazdálkodási stratégiára, amelynek mentén a jelenlegi – lobbierdekektől megosztott – gyakorlat gyökeresen megváltozik. Herényi Károly ígéretet tett arra, hogy a Parlamentben szorgalmazza egy ilyen stratégia kidolgozását, elfogadását.

Meghúzták a hálót

irgalmatlan Isten a mi esztendőnk, mint valami becsületes személy külön különféle jótéteményekből fűzött koszorúval ékesíti meg, midőn az esztendőnek minden fertályának, holnapjának, hetének kiváltképpen való ajándékokat rendelt, a hegyeken, mezőkön, kerteken, istállóknak, halas folyókon és folyóvizekben.” Ez az idézet, amely a halászatra is egyenrangú gazdasági ágra utal a magyar történelemben, abból az első magyar nyelven megjelent állattani munkából való, ami Miskolczi Gáspár műveként 1702-ben látott napvilágot.

(Folytatás az 5. oldalon)

Az új feldolgozói társelnök: Szilágyi Gábor

Négy napirendi ponttal november 13-án rendezték meg a szövetség közgyűlését. Az első napirendi pont keretében Orosz Sándor ügyvezető elnök tájékoztatót adott a legutóbbi közgyűlés óta eltelt időszak fontosabb eseményeiről és intézkedéseiről. A második pont alapján a megüresedett feldolgozói társelnöki tisztség betöltéséről született döntés, míg a harmadik pont keretében a tógazdaságok vizes élőhelyek fenntartását célzó tevékenységének további támogatását vitatták meg. Végül közérdekű információk hangzottak el.

Orosz Sándor csaknem egy év eseményeiről számolt be a közgyűlés résztvevőinek, mivel az előző közgyűlés óta ennyi idő telt el. Az ügyvezető elnök sorba vette a történeteket, amelyekről mindig is hírt adtunk a Halászati Lapok hasábjain. Így a közgyűlésekről, a tagi fórumokról, az agronómusi értekezletről, a marketing tevékenység állásáról, eseményeiről, a vízgyűjtő-gazdálkodás tervezéséről, a minisztériumokkal folytatott tárgyalásokról, az agrár-környezetgazdálkodási program folytatásáról.

Kiss Ferenc, a jelölő bizottság elnöke azt jelentette a közgyűlésnek, hogy a bizottság elvégezte feladatát. Az előkészítő munka során az a vélemény körvonalazódott, hogy e tisztség betöltésére markáns képviselő szükséges. A társelnöki pozíció elhivatottságot, komoly szakmai tudást igényel, mert fontos szegmense a szövetség munkájának. A feldolgozóval rendelkező tagok állították jelöltet, s a nyolc jelöltből ketten vállalták a megmérettetést: Puskás Nándor (Hortobágy) és Szilágyi Gábor (Győr). A jelölőbizottság e két személyre tett javaslatot.

A jelöltek be is mutatkoztak. Puskás Nándor azt hangsúlyozta, hogy ma Magyar-

országon a legnagyobb probléma a hipermarketek halfeldolgozó tevékenysége. Ez már üzemi mértéket öltött, aminek okán a halfeldolgozók termékeinek forgalma visszaesett. Ez gátolja a fejlesztést, a fejlődést, s ez az egész ágazatra rányomja bélyegét. A hipermarketek felé támasztott követelményrendszer jóval enyhébb a feldolgozóknál. Amíg ezt a problémát nem orvosoljuk, addig nem lesz kedvező a helyzet. Társelnökként egyébként érdeemben, hatékonyan kell foglalkozni a támogatásokkal, fejlesztésekkel, az ak-g-problémákkal, természet- és környezetvédelmi problémákkal, vízdíjakkal.

– Nincsenek ebben érdekkülönbségek, sőt, inkább érdekezonságok mutatkoznak. Hortobágy minden területen jelen van, komoly szakmai stáb áll rendelkezésre. Az elmúlt időszakban nem tudtunk érdemi eredményeket felmutatni, óriási erőtérrel állunk szemben, olyanokkal, mint az Európai Unió bürokráciája, s a hipermarketek. Mi kicsik vagyunk, nem mindig sikerül kellő politikai támogatottságot szerezni. A szövetség vezetése csapatmunkában dolgozzon, adjon korrekt tájékoztatást a tagságnak. Helyre kell állítani a szövetségen belül az egységet, amely megbomlott. Függetlenül attól, hogy ki lesz a választáson a befutó, a társelnök munkáját segíteni fogom – mondta végezetül Puskás Nándor.

Szilágyi Gábor csatlakozott az előtte felszólalóhoz, s hangsúlyozta, hogy „Nándi frappánsan összefoglalta a problémákat”, ezért nem ismételné meg azokat. „Összefogásra van szükség, ha Nándit megválasztják, segítem, elvárom tőle is ezt. Integrátori szerepkörünk is van a cégeken belül, a kistermelőket meg tudjuk jeleníteni a piacon.”

Szilágyi Gábor

Egy rövid interjú erejéig megkérdeztük az új társelnököt, Szilágyi Gábort. Az első mondatok arról szóltak, hogy a társelnöknek igen jólesett a bizalom, amit a választási eredmény tükröz, s mindent megtesz azért, hogy a tagságot ne érje csalódás. Két jó jelölt közül kellett választani, s talán annyi előnyt tudhatott magáénak a befutó, hogy integrátorként sok termelővel, taggal van napi kapcsolata.

Szilágyi Gábor úgy gondolja, hogy a jelen és a jövő haltermelésében a halfeldolgozás kulcsszerepet kap, egyre inkább érződik idehaza is a feldolgozott haltermékek iránti igény növekedése. Jelenleg ez az árakban még nem igazán érzékelhető, mert a vevők nem fogadják el azt a többletet, amivel a feldolgozás során keletkezett veszteséget kell pótolni. Az irány azonban ez kell hogy legyen, mivel a jelenlegi hazai feldolgozókapacitás sincs kellően kihasználva. A hatóságoknak figyelembe kellene venniük, hogy a működő feldolgozók eleget tesznek az igen szigorú előírásoknak, ezzel szemben nem azonos az elbírálásuk a kiskereskedelmi láncokban történő halfeldolgozásával. Ez az egyik legfontosabb megoldandó kérdés. A másik: olyan együttműködést kell kialakítani a termelőkkel, mégpedig hosszú távon, amelynek során a feldolgozói igények is jobban kielégíthetőek. Kiszámíthatóbb termeléssel a feldolgozók is könnyebben tervezhetnek. Úgyanakkor a feldolgozók közötti együttműködést is élővé kell tenni, s ennek érdekében rendszeres párbeszédre van szükség. Másként nem oldható fel a jelenlegi, fagyosnak mondható léghő.

Sztanó János (Szegedfish Kft.) hozzászólásában kifejtette, hogy szerinte szükség van szövetségen belüli konszenzusra. Mindkét jelöltet alkalmasnak tartja a poszt betöltésére. A szövetség ügyvezetőségére nagy feladat hárul. A társelnök területi érdekeket képvisel, de az egész ágazatra kiható a tevékenysége. A küldöttgyűlésen is elmondta, hogy a hortobágyi vezetőt tartja jobb választásnak, alkalmasabbnak, mivel a minisztériumokban megkérdezik a véle-

Az elnökség

ményét, van mögötte szakmai háttér, információs rendszer, kár lenne ezzel a lehetőséggel nem élni. Puskás Nándor mindig is nyíltan kiállt a közösségi dolgokban a tagság érdekében korábban is. „De döntsön a választás”, mondta végezetül Sztanó János.

Lévai Ferenc (Aranypony Zrt.) társelnök szerint itt az ideje, hogy a feldolgozók összefogjanak. Nem csak a piaci kérdésekben, hanem közös termékefejlesztésekben is együtt kellene működniük. A győri termékpalettát érdemes megnézni, ott sem kell szégyenkezni. Hortobágyon kívül is van élet, s a 8–10 feldolgozó egységesen kellene megjelennie, bárki is legyen a társelnök, jelentette ki Lévai Ferenc.

A szavazólapra Puskás Nándor és Szilágyi Gábor neve került fel. Új jelöltet nem állítottak. A szavazászedő bizottság megválasztása után (Farkas György vezette a csapatot) a közgyűlés résztvevői szavaztak, de miután az első menetben egyik jelölt sem ért el kétharmados többséget, ezért második fordulóra is sor került. Ennek nyomán Szilágyi Gábor kapott bizalmat 2012. február 17-éig, az új választásokig.

A harmadik napirendi pont keretében Gábor János, az FVM osztályvezetője is felszólalt. A Halászati Operatív Program a halászat egész vertikumára szól, miként azt a debreceni I. HOP konferencián is kifejtette. Az EHA pályázaton belül a 2-es tengelyre több mint 5 milliárd forint igény érkezett be: a 2008–2009-es, részben a 2010-es keretet összevonták, s amelyek pályázat megfelel, az támogatható. December első hetéig megtörténnek az első bírálatok. Az EU szigorúan ellenőríz, de bonyolult a rendszer. A részbírálatokra hetente kerül sor. Rangsort állítanak, de a forrás valamennyi kérelemre rendelkezésre áll. Akik pályáztak, s nem kaptak elutasító határozatot, azok nagy valószínűséggel számíthatnak a támogatásra.

Lévai Ferenc társelnök ismertette az agrár-környezetgazdálkodási program jelenlegi helyzetét. Az akc a legnagyobb hátszákja a magyar halászságnak. Elkészült egy újabb terv, amit az FVM-hez és a KvVM-hez elküldtek egyeztetésre. Ez a tervezet arra alkalmas, hogy az akc programra rendelkezésre álló összeget fél évig még megtartsák a halászoknak. Brüsszelben két ajánlatot teszünk: visszatérés az eredeti programhoz, vagy fogadják el az új tervünket. Nem pénzt kérünk, mert az megvan, s nem a halásznak kérjük a pénzt, hanem a védett madártömegnek, amit etetünk. Az új programmal ezt sikerül megvalósítani. A program indítási ideje várhatóan január, de nem mi döntjük el, mert az uniós bürokrácia rendkívül lassú.

A közgyűlés határozatot hozott arról, hogy a szövetség eredeti álláspontján ne változtasson, de a közgazdasági bizottságot megbízta, hogy más forrás bevonását feltételező feltételrendszert dolgozzon ki.

H. Gy.

Lehalászás a tatai Öreg-tavon

(Folytatás a 3. oldalról)

Az Öreg-tavi nagy halászat fővédnöke Michl József, Tata polgármestere, aki kivételesen – más elfoglaltsága okán – ugyan távol maradt a megnyitó ünnepségtől, de a hivatal képviselőjében jelen volt Horváthy Lóránt alpolgármester. Vele beszélgettünk.

• **Alpolgármester úr, az Ön megnyitó beszéde egészen szakmai volt. Azt érzektem, hogy Ön az átlagosnál lényegesen jobban kötődik a halhoz, a vízhez.**

– Örülök, hogy észrevette. Lévén, hogy vízgazdálkodási mérnökként dolgoztam a mostani állásom előtt – ez a szakmám –, így másként közelíték a témához. Bevallom, örülök, hogy ezt a szakmát választottam, mert új szemléletet alakíthattam ki a munkám során. Az alpolgármesteri pozíciómban nagyon sok vizes feladattal kell szembenéznem. Az elmúlt időszakban Tatán négy alkalommal esett intenzíven az eső, és ennek következtében több kár is keletkezett. Az eseményeknek az lett a következménye, hogy ki kellett dolgozunk egy középtávú csapadékvíz elvezetési stratégiát. Idén dőlt el az is, hogy az Öreg-tó rehabilitációja az Által-érral együtt megkezdődik, s csaknem 1,3 milliárd forint értékű beruházást valószínűleg meg.

• **Ha a vízzel foglalkozik, bizonyára értesült arról, hogy a halas szakmának sok régóta húzódo vitája van a vízügyi hatóságokkal. Nehéz megváltoztatni azt a hatósági vizes szemléletet, hogy a haltermelés üzemi méretekben szennyezi a vizet, miközben igen sok „vízdíjat” kell évről évre kifizetni. Önnek mi a véleménye erről?**

– Azt gondolom, hogy a mértéktől függ a szennyezés. Bizonyára voltak rossz tapasztalatok is, s ezért jutott a két szakmai terület odáig, hogy ellentmondóak a vélemények. Valószínűleg érzem azt is, hogy a haltenyésztés a koncentrált etetéssel, a táplálék bejuttatásával vízminőségromtó hatással bír. Ha ennek megtalálják a megfelelő arányait, akkor a probléma is megszűnik. Jó példaként mondhatom, hogy a tatai Öreg-tavon a korábbi vízminőségi problémák már nem jelentkeznek. Folyamatosan ellenőrizzük a tó vízminőségét, és azt a hatósági véleményt kapjuk, hogy még a legmelegebb időszakban is fürdésre alkalmas a tó. Annak ellenére, hogy haltermelés is folyik ezen a területen. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy az ülepítői horgásztóból

Horváthy Lóránt alpolgármester

beáramló víz minősége sokkal rosszabb, mint az Által-érré. Ez azt jelzi, hogy a magáncélú tohasznosításnál a mértéktartó etetést még nem sikerült technológiai szinten megoldani. Ezt a tavat egyébként kotorni is kellene, mert nagyon feliszapolódott, így szükség volna egy regenerációra, ami javítaná a víz minőségét. Biztos vagyok abban, hogy a jövőben is szükség lesz az extenzív haltermelésre, de meg kell találni a kellő összhangot.

• **Nem először kérdezek szakembert arról, hogy nem hiányzik-e egy országos vízgazdálkodási stratégia?**

– De igen. A vizes szakmán belül – miután nincs rendszer – bizonyos szakmai lobbik megerősödtek, s az ő akaratuk érvényesül. En akkor kezdtem dolgozni, amikor még létezett az Országos Vízügyi Hatóság (OVH). Gabcsikovo (Bős – Nagymaros) óta a vizes szakma leértékelődött a társadalom előtt, s ma sincs a helyén. Szükség volna arra, hogy államigazgatási szinten is megnyilvánuljon a vízgazdálkodás fontossága.

• **Végezetül: említette az Öreg tó rekonstrukcióját. Mondana erről bővebb információt? S arról is kérdezem, hogyan látja a halászat jövőjét itt a térségben?**

– Vizes szakemberektől kapom azt az információt, hogy fogy a vízkészlet, ami precíz számítást, gazdálkodást kíván meg mindenkitől. Nagyon sok kötelezettséget vállalt a Vízügyi Igazgatóság, ezért sem mindegy, hogy milyen gazdálkodás folyik a térségben. A rehabilitációról szólva, az első ütemben csak kis mértékben érinti a tavat, inkább az Által-éren van a főhangsúly. Második ütemben lenne szükség a meder kotrására annak érdekében, hogy minél több vizet tudjunk tárolni, a vízminőség is tovább stabilizálódhat. A Tatai Mezőgazdasági Zrt.-nek vannak más tavai is, így nincs akadálya a racionális, vízkímélő gazdálkodásnak sem.

h-n

A kínai kapcsolatokról

Előző lapszámunkban terjedelmes írásban ismertettük a Halászati és Öntözési Kutató Intézet (HAKI) dél-kelet-ázsiai küldetését. Dr. Váradi László főigazgatóval Kínáról, a kínai kapcsolatok alakulásáról is beszélünk. Annál is inkább, mert a közelmúltban két magas rangú kínai delegáció látogatott el Magyarországra, illetve Szarvasra. A delegációban nem kormánytagok vettek részt, hanem a kínai takarmánygyártásban élenjáró üzemek, a Tongwei és Zhengda cégek elsősorú vezetői és vezető munkatársai. A Szecsuan tartományban működő Tongwei cég a haltakarmánygyártásban piacvezető Kínában. A gyártási kapacitásukra jellemző, hogy az összes kínai takarmánytermelés 15 százalékát képviselik. A Jiangsu tartományban, Wuxi városában (Szarvas testvérvárosában) működő Zhengda vezető szerepet játszik Kínában a természetes anyagok (gyógynövények) kivonatainak, mint takarmányadalékoknak a gyártásában.

A gazdasági kapcsolatok erősítése, kiépítése éppen az említett delegációk látogatása révén lassan körvonalazódik. Kutatás-fejlesztés vonalon már él az együttműködés a kínai tudósokkal, jelentette ki Váradi László. A kutatók jelenleg azon dolgoznak, hogy a kínai természetes gyógynövényeket hogyan lehet immunstimulátorként, stresszcökkentőként, antibakteriális anyagként felhasználni a hal takarmányozása során. Már vannak olyan eredmények, amelyek akár üzletké is formálhatók. A kínai delegáció magyarországi látogatásának éppen az a fő célja, hogy felmérjük a K+F eredmények gyakorlati hasznosításának lehetőségeit, illetve üzleti együttműködést készítsünk elő. A kínai cégek nyitottak az európai partnerek felé, amit az is igazol, hogy a Tongwei cég kínai és magyar partnerekkel ötoldalu megállapodást írt alá a kutatási eredmények gyakorlati alkalmazására. A megállapodásban a HAKI mellett szerepel még egy kínai kutatóintézet, továbbá három vállalkozás (Tongwei, Vitafort Zrt. és a tesztelést vállaló Arany-ponty Zrt.).

Amikor a Tongwei vezetői Magyarországon jártak, nagy érdeklődéssel tanulmányozták a magyar intenzív haltermelés egyes eredményeit, különös figyelemmel a toktenyésztésben elért eredményekre. A Tongwei a HAKI mellett a hazai toktenyésztés egy elismert szakemberére, Rideg Árpádra is számít toktenyésztés-fejlesztési programjának előkészítése és megvalósítása során. A Tongwei ugyan takarmánygyártó vállalkozás ismert, de a haltermelésben is érdekelt. Kidolgoztak egy olyan haltermelési rendszert, aminek végtermékét „Tongwei-hal”-ként ismerik, s ennek lényege, hogy van egy államilag szabályozott minőségbiztosítási rendszere. Tegyük hozzá, kínai, és nem európai vagy amerikai szabvány szerint. A Tongwei cég a haltermelés mellett komolyan foglalkozik még egyéb ipari jellegű tevékenységekkel, mint például informatika, illetve építőipari technológiafejlesztés.

Tongwei óriási konszern, így minden remény és lehetőség adott ahhoz, hogy ebből a kapcsolatból üzlet is szülessen. Nem könnyű gazdasági kapcsolatot kiépí-

teni Kínában, mert a kínaiak kemény, szigorú, óvatos, nehezen kiszámítható üzletemberek. Ha nincs jó emberi, személyes kapcsolat, akkor nincs bizalom sem. Nagyon fontos a kölcsönös megbízhatóság, a kölcsönös bizalom kialakítása. A HAKI ezen dolgozik jelenleg, mert a főigazgató is úgy ítéli meg, hogy Kína nagy gazdasági lehetőség a magyar gazdaság számára is. Az óriási ország jelentős úgy is, mint piac, de úgy is, mint amelyiknek vállalkozásaival együtt meg lehet jelenni egy harmadik piacon. A Tongwei céggel kialakított kapcsolat jó alapja lehet a sikeres tudományos és üzleti együttműködésnek.

Újabb üzleti lehetőséget kínál a Zhengda céggel kialakított kapcsolat egy nemrégiben aláírt négyoldalú megállapodás keretében. A Jiangsu tartományban, Wuxi városában (Szarvas testvérvárosában) működő Zhengda vezető szerepet játszik Kínában a természetes anyagok (gyógynövények) kivonatainak, mint takarmányadalékoknak gyártásában. A négyoldalú megállapodást a Zhengda, illetve magyar vállalkozói partnere, a Vitafort Zrt., továbbá a HAKI és kínai kutatási partnere, az Édesvízi Halászati Kutató Központ írta alá. A cég egyik tulajdonosa és vezetője, továbbá két munkatársa az elmúlt hetekben tárgyalt a magyar partnerekkel közös üzleti vállalkozásokat megalapozó üzemi kísérletek elvégzéséről. A jövő évben a laboratóriumi kísérletek mellett baromfi- és sertéstermelő gazdaságokban is kipróbálják a Zhengda készítményeit. A kísérletek eredményei és tapasztalatai alapján születik majd döntés a Zhengda termékek magyar részvétellel, EU-országokba történő értékesítéséről. Hosszabb távon elképzelhető egy olyan üzem Magyarországon történő létesítése is, amely kínai gyógynövénykivonatok felhasználásával gyárt takarmányadalékokat.

A Zhengda cég delegációja nagy érdeklődéssel tanulmányozta a szarvasi Gallicoop Zrt. pulykafeldolgozóját, illetve a tenyészanyag- és takarmányellátás, valamint a -feldolgozás integrációját. A Zhengda kész együttműködni nem csak a takarmánygyártás fejlesztésében, de kész elősegíteni a szakmai kapcsolatok felvételét kínai cégekkel például a pulykahús termelése és feldolgozása fejlesztésében. A HAKI igyekszik nemzetközi kapcsolatait és tapasztalatait nem csak a haltenyésztés, illetve nem csak a kutatás, de általában a mezőgazdasági és élelmiszeripari, illetve K+F és üzleti együttműködések fejlesztésében hasznosítani.

Kínában gyors ütemű a gazdasági fejlődés, de a gyors fejlődésnek vannak negatív következményei is. Akár a halászatban is tapasztalni ilyen hatásokat, amit utólag sok-sok plusz energiával, pénzzel próbál-

Fekete amur intenzív tavi nevelése tápetetéssel és levegőztetéssel

A halfej kedvelt ételkülönlegesség Kínában

nak helyrehozni. A problémák megelőzhető, ha a környezetet romboló hatásokat jobban felméri, behatárolják az akvakultúra-fejlesztési programok előkészítése során. Nem véletlen, hogy a környezetbarát akvakultúra-rendszerek kialakítása az egyik legfontosabb K+F program Kínában.

Kína óriási léptekkel halad előre a gazdasági fejlődést illetően az akvakultúra területén is. A korábban elterjedt tavi technológiákat is intenzifikálják, és egyre több helyen a keszeget és az amurt is táppal etetik. Ennek természetesen vannak negatív következményei, de nem feltétlenül a termelés intenzitásából kell visszavenni, hanem a technológiát kell úgy alakítani, hogy az ne legyen környezetromboló. A Magyarországon kifejlesztett tavi recirkulációs, vagy „tó a tóban” rendszer, illetve az intenzív rendszerek elfolyó vizének wetlanden történő kezelése Kínában jól alkalmazható e problémák megoldására. A környezetet óvja és az emberek egészségét védi a természetes alapanyagú takarmányadalékok alkalmazása is, hiszen az állatok immunrendszerének erősítésével csökken a megbetegedések előfordulása és a gyógyszeres (antibiotikumos) kezelések szükségessége.

A HAKI e területen végzett és nemzetközileg elismert kutatási eredményei jól alkalmazhatóak a kínai akvakultúra fenntarthatóságára irányuló fejlesztések során is. Egyre fontosabb azonban, hogy a K+F-eredmények gyakorlati alkalmazásának üzleti előnyeit az intézet is élvezze, ami különösen fontos az agrár-kutatóintézetek egyre nehezebb helyzetében. Kínai cégekkel kötött együttműködések, illetve kínai cégek vezető munkatársainak magyarországi látogatásai fontos lépések az irányba, hogy úgy az akvakultúra, mint általában a mezőgazdaság és élelmiszeripar területén kölcsönösen előnyös üzleti vállalkozások jöjjenek létre magyar és kínai vállalkozások, illetve kutatóintézetek részvételével.

H. Gy.

Süllőfesztivál Szigligeten

„Fiatalúr, aztán tudja-e, mi a különbség a süllő és a fogas között?” – lépett elém egy helyi potentát, bortól higombolt ingben, majd gyorsan magyarzatba fogott: A 1,5 kg-on alulinak süllő, a súlyosabbnak fogas a neve.” További eszmefuttatását be nem várva, igyekeztem a IV. Szigligeti Süllőfesztivál vendégei között elvegyülni. Az eseménynek helyszínt adó strandra belépve hal-sütők és süllőre kiéhezett emberek feszültek egymásnak: vajon bírja-e az iramot az olajos serpenyők hada? A „halak királynőjének” is nevezett halfajta a rossz idő ellenére is sokakat vonzott a gyönyörű kis-Balaton parti településre.

„Ez az a hal, amely megdobogtatja a horgászok szívét. Különösen a március eleje és április vége közötti időszakban, ugyanis akkor nem lehet rájuk horgászni, de mégis szem előtt vannak, hiszen jól láthatóak például a mólók végén, ahogy a kövek közt cikáznak.” – mondotta Balassa Bálint, Szigliget polgármestere, akit a hagyományőrző egyesület tagjaként éppen bajvívás közben értünk utol. Az ívási időszakban amúgy nemcsak hogy nem szabad rájuk horgászni, de nem is érdemes – fízte tovább a település első embere –, mert nem nagyon esznek. Legalábbis a csalira valamiért nem rabolnak. Pedig nyilvánvalóan éhesek, hiszen a telet a süllő, valamint a csuka sínyli meg a legjobban, ők ugyanis nem alszanak téli álmat, nem vermelnek el. Így lehet, hogy télen az egyik legkedveltebb rablőhala a lékhor-gászoknak.

Magyarország egyik legnagyobb kincse a balatoni fogassüllő, amellyel a világ gasztronómiai térképére is felkerültünk. Azonban, mint a legtöbb ilyen értékünk, erre sem nagyon tudunk vigyázni.

Többek szerint a balatoni fogas olyan jelentőségű értékünk, mint a Tokaji Aszú, vagy a Pick szalámi. Ezekkel ellentétben azonban a balatoni fogas egyáltalában nem sikertörténet. A fogassüllő Európa több helyén megtalálható, de a balatoni fajtát különösen megbecsülték világszerte. A XX. század elején a bécsi piacokra vitt

árun külön kis fémlapocskákkal jelezték, hogy a fogas balatoni. Nyugat-európai szakácskönyvek is úgy említik a balatoni fogast, mint fajtájának a legjobbját. A Balaton szép ezüstszínű fogassüllője kitűnő, száلمانélküli húsa miatt világhírű.

A legnagyobb gond az, hogy balatoni fogast igen nehéz beszerezni, mert a fogassüllő-állomány mára igencsak megfogyatkozott. Ennek pedig legfőbb oka, hogy 1965-ben hatalmas süllőpusztulás volt a Balatonon. Akkor összesen 500 tonna hal pusztult el, amelynek a fele fogassüllő volt. Sokak szerint a folyamatos süllőtelepítés ellenére sem sikerült regenerálni az állományt. Pedig a hivatalos halászok azt is kijelentették, hogy a sporthorgászok kedvéért nem fognak ki fogassüllőt. A végeredmény végül az, hogy a fogas az orvhalásznoknál köt ki. Ez azonban még mind kevés ahhoz, hogy annyi balatoni fogas kerüljön az éttermekbe, mint amennyit aztán végül akként szolgálnak fel. A szakemberek szerint a Magyarországon kapható fogasok nagy része mélyhűtve, Ukrajnából érkezik hazánkba, amit aztán balatoni fogasként esznek meg.

Az irodalomnak már csak otthon néztem utána, ahol a fogassüllő életmódját Herman Ottó így jellemzi: „... Igazi ragadózó hal, amely a folyókban mindenre ráveti magát, amit legyőzhet, még saját fajtát sem kímélvén meg, elnyeli az apróbb

Ez a süllő már nem rabol

vízi vadat, a vízi patkányt, szóval mindent, ami él és mozog. Rendkívül sebes és ügyes úszó. Éppen a táplálékban való telhetlensége hozza magával, hogy a folyóban élőnek nem oly tiszta ízu a húsa, mint a Balaton főhaláé, mely túlnyomóan a sugár kardossal és a küszfajokkal táplálkozik, innen van az is, hogy a Balaton fogassüllője rendszerint seregben jár, úgy, amint a kardos és küsz seregeit üldözve követi...”

Kép és szöveg:
Viniczai Sándor

Jó évet zárnak Szegeden

A magyar halászok számára októberben kezdődik az „aratás” időszaka, még ha egész évben van is lehalászás. Ezt Herman Ottó így örökítette meg: „Amíg a Tisza, Duna öreghalásza száznál is több öles hálóval szántja, szinte megszüri az ősfolyamok vizét; a Balaton bérlője háromszáz öles hálóját nagy dereglyén álló vasdaruval húzza ki a magyar tenger hullámai közül; addig a Tisza, Duna szegény fenekese az őskori cölöpépítményekbe visszavágó fentővel keresi a víz mélyében elszakadt fenékhorgát, melynek pallóköve, böncsője is szakasztott olyan, mint amilyen volt a történelem előtti korok halászó emberé.” Ma már azonban más a technológia. Tapasztaltuk ezt Szegeden, a Szegedfish Kft. lehalászásánál is.

Sztanó János ügyvezető igazgatóval a XI. számú, 189 hektáros tóparton beszélgettünk. A Szegedfish Kft. 2000 hektáron termel, amelyek közül a XI-es tó a fokozottan védett területek közé is tartozik. Ebben a tóban található a híres Korom-sziget, amely korántsem zavarja a haltermelés folyamatát. A hálóban 3 nyaras pontyok, süllők, harcsák, csukák nyüzsögnek. A nagy tóban háromnyaras étkezési halakat neveltek, amelyeket ott jártunkkor halásztak le. Az állomány növekedésével elégedett a szakember: a pontyok átlagsúlya 2,5–3 kilogramm. Ami kedvező, hogy kevés a kárász és a törpeharcsa a tóban, így elmondható, hogy az idén ebben a tóban ideális termelés folyt.

Lódi György, a kft. termelési igazgatója azt hangsúlyozza, hogy igen nehéz ezt a termelési szintet fenntartani, mivel idén is kemény küzdelem folyt a halászok és a halat fogyasztó védett madár- és vadállomány (nagy- és kiskormorán, vidra, kócsag stb.) között. A kiskormoránt nem is gyéríthetik, pedig ez az állomány az idén ugyancsak elszaporodott. A nagykormoránt a riasztási tervnek megfelelően, a nemzeti park engedélye alapján ritkítják, éves szinten mintegy 1000 madarat „vonnak ki a forgalomból”. Az idén sikerült annyiban előrelépni ezen a területen, hogy a Környezetvédelmi Főfelügyelő-

ség engedélyezte a kiskormorán riasztását.

Az ideai halpiac egyelőre nem túlzottan kedvező. Az árak szélsőségesen mozognak, a termelők kissé félnek, aminek oka, hogy a halgazdaságok – ebben a válságos időben még inkább – felérték a tartalékjaikat. Ezért most mindenki igyekszik a haltól szabadulni, így aztán 450 forinttól 650 forintig (ez nettó ár) mozog az értékesítés. Ez viszont kiszámíthatatlanná teszi a piacot, s az elért pozícióban is csökken az ár (például a román piacon). Sztanó János úgy gondolja, hogy a 450 forintos ár az önköltség körül vagy alatta van, s ezek az ajánlatok a többi piaci szereplő pozíciójára is negatív hatással bír. Valószínű, hogy csak karácsonyra állhat helyre a rend, amikor is a tavalyi átlagár felett talán csak 5 százalékkal lesz magasabb a ponty ára.

A tartalékok azért fogytak el, mert a termeléshez felhasznált valamennyi anyag (elsősorban az ipari anyagokról, a gyógyszerekről, az energiaköltségről van szó) ára nőtt, de drágább lett a vízszolgáltatás, a szállítás is, legalább 10 százalékkal. A takarmány, s a mezőgazdasági termékek ára szinten maradt a tavalyihoz képest. S a bérek és a hozzájuk kapcsolódó terhek is emelkedtek, bár ezzel együtt most sincsenek a halászok túlfizetve. A Szegedfishnél – mindent

Lódi György elégedett a hal növekedésével

beleértve – 110 embert foglalkoztatnak, ami azt is jelenti, hogy ennyi család ellátásáról van szó. A támogatások sem úgy jönnek a jövőben, ahogy erre a gazdálkodó számíthatna. Itt van az extenzív halastavak sokat vitatott agrár-környezetgazdálkodási programja, amelyről Sztanó János már két éve úgy vélekedett, hogy 2010-től nem lesz folytatása, mert a programhoz szükséges pénzügyi forrás nem áll rendelkezésre. Sajnálatos, hogy a magyar halászat kimarad a korábbi lehetőségekből, de hiába észlelték a veszélyt, s hiába volt a figyelmeztetés, mindenki elhitte azt az agrárkormányzati álláspontot, miszerint „lehetetlen, hogy a magyar halászok a vizes élőhely támogatásból kimaradjanak”. Időközben a rendeletek megjelentek, és kiderült, hogy a program folytatása sehol nem szerepel. A lehetőségek tovább fogynak, az ügyvezető igazgató attól tart, hogy olyan kényszerkompromisszumok születnek, amelyek nem tesznek jót a haltermelésnek. Pedig erre a támogatásra nagyon is szükségük van a halászoknak.

Lódi György szerint a lehalászás december elejéig eltart a cégnél. A lehalászás a víz-eresztéssel indul, s három brigád takarítja be a termést. A külső körülmények ellenére az egyik legjobb évet zárja a Szegedfish a takarmányhasznosulás, a hal növekedése szempontjából. Végso eredményt természetesen csak december végén, január elején mondhatnak a cég vezetői, de miután 30–40 nappal volt hosszabb a tenyészidő, kora tavasszal kedvező volt az időjárás, s hosszú volt a meleg ős, a takarmányozás időszaka is hosszabbá vált, így a hal növekedése is kedvezőbb lett. A szegedi cégnél 1500–1600 tonna halat állítanak elő a 2000 hektáron. Ezt el is kell adni, de szerencsére a piacokon a szegedi tükrös pontynak jó a híre. A lehalászott hal – mind az étkezési, mind a tenyésztési – egészséges, szép, kitelt, s úgy néz ki, hogy tenyészanyagból a saját szükségletet meghaladó mennyiség mutatkozik, amit természetesen értékesítenek.

H. Gy.

Hálózók öröme a bő termés